

tilsigtede. Om den Deel af Forslaget, som det nu ligger for, at nemlig Banen skal føres længere imod Vest, end der var paatænkt i det oprindelige Forslag, troer jeg ikke, at der hersker nogen Meningsforskjel. Meningsforskjellen bliver derfor kun om den Deel af Banen, som den ærede Ordfører først omhandlede i aften, nemlig Strækningen mellem Viborg og Aarhus.

Den ærede Ordfører udhøvede meget tydeligt, hvorledes Forbindelsen paa denne Deel af Banen kunde søges tilveiebragt enten ved en Linie op fra Aarhus mod Nord, ved en Bue mod Ost eller ved en vestlig Buelinie, hvorved jeg antager, at han mener en Linie, der gaaer fra Aarhus mod Vest og derfra gjør et Sving imod Nord for at naae op ad Viborg til. Den ærede Ordfører fremhøvede, at denne sidste Linie vilde være billigere, og, saavidt jeg har forstaaet den ærede Ordfører, indrømmede han, at, naar man bygger denne Linie, vil en Forbindelse fra denne Linie til Randers kunne skee med ringere Beføstning end en anden. Jeg troer ogsaa, at dette forholdet sig ganske rigtigt; men der er det Mærkelige ved Sagen, at den ærede Ordfører og de ærede Medlemmer af Udvalget, som slutte sig til hans Forslag, ligesom den ærede Indenrigsminister i den første Udtalelse i aften have udtalt sig for den Linie, som den ærede Ordfører benævnte som den østlige, uagtet den Linie, der skal findes ved den vestlige Bue, ikke er undersøgt. Den er vel i en vis Forstand undersøgt, men det er en ganske anden Linie end den, hvortil den ærede Ordførers Udtalelse kan have sigtet; det er nemlig en Linie, der gaaer saa langt mod Vest som til Silkeborg, som er bleven undersøgt, og derfra til Viborg. Derimod den vestlige Bue, hvortil han sigtede, er ikkun undersøgt saa langt man følger Linien fra Aarhus til Silkeborg, men den vil rimeligviis ikke komme til at følge fuldt Halvdelen af den Linie, som fører til Silkeborg, og idet den herfra gaaer mod Nord, er den ikke undersøgt. Jeg har forstaaet den ærede Ministers første Udtalelse saaledes, at han, som Ordføreren, holdt paa den østlige Linie; men der er for mig en meget væsentlig Grund til ikke at kunne stemme for Forslaget

Nr. 7, naar det skal forstaaes paa denne Maade, og det er navnlig det, som ligger i de af den ærede Ministers Udtalelser, hvorpaa han støtter sit Forsvar for Forslaget, at det ikke skulde præjudicere en vordende Længdebans Retning; men det vil den Linie, som den ærede Ordfører betegnede som den østlige, thi derved er Længdebanen ligesaa Aalborg indtil Horsens bestemt. Saa snart Linien føres ad den østlige Bue, som den ærede Ordfører udtalte, fra Aarhus til Østergaard, derfra imod Ost til Randers og mod Vest til Viborg, saa kan en Linie, der gaaer fra Aalborg og skal føres længere imod Syd end til Horsens — naar man da vil tage den sydlige Bane, der gaaer fra Østergaard, og ikke bygge en ny Bane parallel med den i 2 a 3 Miles Afstand, — ikke komme anden Vej, end at Længdebanen først bliver ført til Aarhus, og, er den først ført dertil, saa maa den igjen føres ud fra Aarhus i en sydøstlig Retning. Naar der derimod vælges den vestlige Bue, som den ærede Ordfører ogsaa nævnte, saa gaaer Linien imod Vest ud fra Aarhus, idetmindste omtrent to Miil mod Vest, og dreier derefter imod Nord. Det er da forbeholdt den vordende Længdebane, naar den kommer fra Aalborg og har naaet den Deel af Tværbanens Linie, der gaaer imod Nord, om den enten skal føres ind til Aarhus By, eller den skal fortsættes imod Syd. Det staaer altsaa aabent, det er ikke præjudiceret, naar man følger den vestlige Linie, men derimod er Længdebanen præjudiceret, naar man følger den østlige. Steer dette, da kan en vordende Længdebane ikke passeres fra den nordlige Deel af Jylland til den sydlige Deel, uden at Transporten besværes med en Forlængelse af omtrent 4 Miil; der kan fra et Punkt Nord for Hobro til Syd for Horsens ikke føres en Person eller 1 Pd. Gods, uden at der skal anvendes Tid og Penge paa at føre dem idetmindste omtrent 4 Miil længere Vej, end der ellers behøvedes.

Al alle de Udtalelser, vi heri Salen have hørt fra Ministerbordet, er der idag selden en Udtalelse fra den høitærede Indenrigsminister, som har glædet mig meest i denne Sag. Han udtalte nemlig, da han anden Gang i aften havde Ordet og udtalte sig om det Forslag,